

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

1328 /DPSG
A 0306 2011

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SĂLA DE ȘEDINȚĂ
L 439 15.06.2011

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 296/2004 privind Codul Consumului, a Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor pe piață și a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor*, inițiată de domnul senator Staicu Dumitru Florian – PD-L (Bp. 179/2011).

I. Principalele reglementări

Prin propunerea legislativă se dorește amendarea următoarele acte normative:

- *Legea nr. 296/2004 privind Codul consumului, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Ordonanța Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare;*

- *Ordonanța de urgență a Guvernului 97/2001 privind reglementarea producției, circulației și comercializării alimentelor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.*

Modificările și completările vizează introducerea obligației pentru operatorii economici din România de a comercializa alimentele „însoțite de documente în care este specificat costul de producție al acestora, conform evidențelor contabile”.

Se prevede, de asemenea, ca operatorul economic să indice costul de producție pentru servicii ori produse, în plus față de indicarea prețului de vânzare/tarifului practicat și a prețului pe unitatea pe măsură, conform reglementărilor legale în vigoare. În acest sens, în propunerea legislativă se introduce și definiția sintagmei „cost de producție”.

Se urmărește, așa cum se menționează în *Expunerea de motive*, informarea consumatorului cu privire la costul de producție, pentru ca acesta să poată alege un produs și să poată efectua o analiză comparativă asupra activității diferiților operatori economici.

II. Observații

Referitor la informarea consumatorilor, aceștia sunt interesați, în momentul alegerii unui produs, de prețul final al acestuia. Adesea, prea multe informații conduc la confuzie. Deși costul de producție este o informație care ar putea asigura comparația între produse identice provenite de la producători diferiți, afișarea costului de producție alături de prețul de vânzare și prețul pe unitatea de măsură (trei rânduri de cifre) poate conduce la o confuzie în gândirea consumatorului asupra prețului pe care efectiv să-l plătească.

Menționăm că aceste prevederi pot fi aplicate doar pentru producătorii interni, fiind imposibil a le impune producătorilor/distribuitoarelor din alte state membre ori din țări terțe să indice costul de producție. Din perspectiva principiului liberei circulații a mărfurilor, o astfel de obligație nu va putea fi impusă produselor alimentare provenind din alte state membre ale Uniunii Europene sau Spațiului Economic European întrucât ar putea, prin efectele sale, să constituie o măsură cu efect echivalent restricțiilor cantitative la import, conform art. 34 TFUE.

Totodată, domeniul privind furnizarea de informații alimentare consumatorilor este parțial armonizat la nivel european și intră în sfera acoperită de *propunerea Comisiei Europene (COM) pentru un Regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind furnizarea de informații alimentare consumatorilor (COM (2008)40*

finală). Regulamentul anterior menționat va deveni complet aplicabil în toate statele Uniunii Europene după adoptare.

În cazul în care se dorește introducerea în legislația națională de măsuri suplimentare celor la nivel european, propunerea legislativă intră sub incidența *Hotărârii Guvernului nr. 1016/2004 privind măsurile pentru organizarea și realizarea schimbului de informații în domeniul standardelor și reglementărilor tehnice precum și al regulilor referitoare la serviciile societății informaționale între România și statele membre ale Uniunii Europene, precum și Comisia Europeană*. Prin urmare, propunerea legislativă nu poate fi adoptată fără notificarea sa la Comisia Europeană.

Procedura de notificare stabilită de Directiva 98/34/CE, cu amendamentele ulterioare, transpusă prin *Hotărârea Guvernului nr. 1016/2004* este aplicabilă tuturor proiectelor de reglementări tehnice elaborate la nivel național, fiind o *condiție prealabilă sine-qua-non*.

Orice reglementare tehnică adoptată fără respectarea procedurii instituite de directiva menționată, este inopozabilă terților, în caz de litigiu, conform jurisprudenței Curții Europene de Justiție.

Conform art. 9 alin. 4 și 5 din Directiva 98/34/CE, statele membre sunt obligate să amâne adoptarea proiectului unei reglementări tehnice cu 12 luni în situația în care respectivul proiect de reglementare tehnică face obiectul unei propuneri de directivă, regulament sau decizie prezentată Parlamentului European și Consiliului, iar în cazul în care Consiliul adoptă o poziție în primă lectură, perioada de așteptare se prelungește până la 18 luni.

De asemenea, menționăm că politica de protecție a consumatorilor trebuie să fie corelată cu politica de concurență, iar această măsură ar putea fi susceptibilă să afecteze mecanismele pieței libere, în speță mecanismul de formare a prețurilor. Mai mult, nu putem identifica în ce măsură s-ar crea un beneficiu real pentru consumatori care să derive din cunoașterea acestor costuri pentru produsele pe care le cumpără, întrucât nu se facilitează alegerea rațională pe bază de caracteristici tehnice sau financiare.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului